

UDSKRIFT
AF
SØ- & HANDELSRETTENS RETSBOG

DOM

Afsagt den 26. januar 2007 af Sø- og Handelsretten sammensat af retsformanden, vicepræsident Michael B. Elmer, og de sagkyndige medlemmer, direktør Aksel Gybel og direktør Hans Jørgen Nielsen

V 142/04

Chupa Chups S.A. og
Chupa Chups S.A. som mandatar for Xavier Bernat
(Advokat Eskil Nielsen)

mod

T2 og

T3

(Advokat Henrik Hein)

Chupa Chups S.A. (i det følgende: Chupa Chups) har på egne vegne og som mandatar for Xavier Bernat (i det følgende: sagsøgerne) anlagt denne sag mod T2 og T3 (i det følgende: de sagsøgte) med påstand om, at disse idømmes straf mv. for overtrædelse af markedsføringsloven og af straffelovens § 267 om ærekrænkelse.

Sagen var oprindeligt tillige anlagt mod det danske selskab T1, hvis direktør og eneanpartshaver var T2. Efter at T1 var gået konkurs, og boet udeblevet fra et retsmøde uden op-

lyst lovligt forfald, blev sagen mod T1 udskilt til særskilt behandling og T1 dømt som udebleven.

Denne dom tager stilling til de sagsøgtes påstande om afvisning eller frifindelse navnlig under anbringende af, at de påstande, som sagsøgerne har nedlagt i stævningen, er uklare og upræcise og uegnede til at danne grundlag for sagens behandling

Sagsfremstilling

Sagen udspringer af et samarbejde om fremstilling af et reklameprodukt, som i januar 2000 blev indledt mellem det spanske selskab Chupa Chups S.A. (i det følgende: Chupa Chups), hvis administrerende direktør er Xavier Bernat, og T1.

Efter at Chupa Chups under henvisning til forskellige indsigelser havde nægtet at betale T1s krav på ca. 140.000 €, trådte T1 i april 2004 i betalingsstandsning og blev senere erklæret konkurs, i hvilken forbindelse T1s eventuelle krav mod Chupa Chups i maj 2004 blev overdraget til T2s far, T3, for 1 DKK.

T3 har på et under sagen ikke nærmere oplyst tidspunkt, formentlig i foråret og efteråret 2004, som led i, hvad han selv betegnede som "en massiv protestdemonstration" mod Chupa Chups, udformet og i udlandet, herunder i Barcelona, hvor Chupa Chups har hjemsted, omdelt løbesedler, som i sagen er benævnt bilag 1-2, hvilket gav anledning til, at T3 blev anholdt og den 27. september 2004 fremstillet for retten i Barcelona, der forhørte ham om sagen. Der er efter det oplyste ikke foretaget strafforfølgning mod T3 i Spanien, men det er ikke oplyst, om den spanske anklagemyndighed eller andre påtaleberettigede har truffet nogen beslutning om at frafalde eller opgive påtale mod ham, således at retsforfølgning mod T3 i Danmark i givet fald ville indebære dobbelt strafforfølgning i strid med princippet ne bis in idem. T3 har endvidere sendt nogle mails, som i sagen er benævnt bilag 4, 5 og 6. Endvidere findes der på hjemmesiden (linknavn anonymiseret) links til udenlandske weblogs (bilag 8 og bilag 9), på hvilken der er gengivet udtalelser fra personer, over for hvilke sagsøgerne efter det oplyste ikke har rejst påtale.

Bilag 1 er på spansk, engelsk og tysk. Det angives heri, at Chupa Chups prøver at undgå betaling af et berettiget krav på 140.000 €. Det oplyses, at et dansk selskab igennem 1 år har udført arbejde for Chupa Chups, der nu prøver at "løbe" fra alle løfter og at undgå beta-

ling af regningen. Det anføres endvidere (i den engelske udgave), at "I cannot accept these business methods, and I cannot believe that such a highly respected company is using such questionable business methods! Chupa Chups, prove me wrong!" Afslutningsvis opfordres Chupa Chups til at betale for det udførte arbejde til det danske firma, som har ventet 2½ år på sine penge, og der opfordres til boykot af Chupa Chups.

Bilag 2 indeholder et billede af Xavier Bernat med overskriften: "Wanted" og teksten: "Mr. Bernat! What kind of business ethics do you represent? Chupa Chups has still not paid it's debt of 140.000 Euro + 3 years interest. Are you in big financial trouble??? I am waiting... T3, Dinamarca."

I mailen, *bilag 4*, som er dateret den 22. marts 2004, orienterede T3 en ansat hos Chupa Chups danske forhandler om, at han nu påbegyndte en massiv protestdemonstration mod Chupa Chups. Orienteringen indeholdt tillige en af T3 underskrevet engelsk tekst med overskriften "Warning to all", hvori han anbefalede varsomhed ved handel med Chupa Chups og angav, at Chupa Chups efter hans opfattelse var en forretningspartner, som var meget vanskelig at stole på.

Bilag 5 og *bilag 6* er mails modtaget af Chupa Chups tyske forretningsforbindelse Genuport Trade Company AG, henholdsvis det amerikanske firma Spangler Candy Company. Disse mails gentager indholdet af *bilag 2* og *bilag 4*.

Bilag 8 og *bilag 9* er tekster fra en katalansk weblog, "Kalebeul". Her omtales forud for retsmødet den 27. september 2004 sagen mellem Chupa Chups og T3 under overskriften "T3 and the Catalan lollipop Mafia" af en person ved navn John Pawlenko, og i den forbindelse fremkom en person ved navn Trevor med en nedsættende udtalelse om det spanske og i særdeleshed det katalanske retssystem. Denne udtalelse blev fulgt op af John Pawlenko med et længere indlæg med forskellige citater, alle vedrørende langsommelighed i det spanske retssystem, og senere i webloggen skriver T2: "Which is the exact same reason why we have not yet taken Chupa Chups to court to settle our dispute ..."

Påstande

Sagsøgerne har den 15. november 2004 anlagt denne sag ved Sø- og Handelsretten mod T1, T2 og T3 med følgende påstande:

- I. De sagsøgte tilpligtes at anerkende, at de har overtrådt markedsføringslovens § 1 og § 2¹
- a. ved at udsende de i bilag 1, 2, 4, 5 og 6 anførte angivelser, og
  - b. ved på deres hjemmeside T1.dk (bilag 7) at referere til (barcelona.blogs.com/barcablog/2004/09/spacerocket_aps.html) (bilag 8) med angivelsen "the Catalan lollipop mafia", og
  - c. ved på deres hjemmeside T1.dk (bilag 7) at referere til (oreneta.com/baldie/blog/archives/2004/09/johns_chupa_chu.asp) (bilag 9), idet det anførte sted – udtrykkeligt bekræftet af T2 som begrundelse for, at T2 og T3 ikke har anlagt sag mod Chupa Chups, S.A. – bl.a. anføres, at "Catalonia appears to share with Burma and parts of rural China the distinction of having a judicial system which collaborates with the influential to the extent of, on their behalf, hauling someone into court without that person being able to discover the charges against him in advance or take a copy of them with him on leaving the building..", og
  - d. ved omkring Chupa Chups, S.A.s domiciler i Barcelona og Paris, på de mest befærdede strøg i Barcelona og på "Internationale Süswaren-Messe" i Köln at bære plakater og uddele løbesedler af indhold bl.a. som bilag 1, og
  - e. ved på Xavier Bernats bopæl at have søgt at kontakte Xavier Bernat og dennes familiemedlemmer bl.a. via dørtelefoner og opsat løbesedler omkring Xavier Bernats bopæl af et indhold som angivet i bilag 2, og ved på tilsvarende vis at have opsøgt Marta Bernat og Nina Bernat.
- II. De sagsøgte forbydes at udføre de i påstand I anførte handlinger.
- III. De sagsøgte tilpligtes at berigtige de i bilag 4, 5 og 6 samt i påstand I under a, b og c. udsprede urigtige og vildledende angivelser ved i eget navn at offentliggøre et dementi.

---

¹ Henvisningerne er til den gamle markedsføringslov. De tilsvarende bestemmelser findes i den nu-gældende lovs §§ 1 og 3.

- IV. De sagsøgte tilpligtes at anerkende, at de er erstatningsansvarlige efter almindelige regler om erstatning og erstatningsansvarslovens § 26 over for Chupa Chups og Xavier Bernat for det tab, Chupa Chups og Xavier Bernat lider som følge af, at T2 og T3 har foretaget de i påstand I anførte handlinger.
- V. De sagsøgte straffes jf. markedsføringsloven § 22, stk. 3, jf. stk. 6, med en af Retten udmålt straf for ved at have udført de i påstand I anførte handlinger at have overtrådt markedsføringslovens § 2.²
- VI. T2 og T3 straffes med en af Retten udmålt straf for ved at have udført de i påstand I anførte handlinger at have overtrådt straffelovens § 267. De i påstand I, a, b og c anførte udtalelser kendes ubeføjede, jf. straffelovens § 273 og almindelige regler. T2 og T3 tilpligtes at udrede til sagsøgerne en af retten fastsat sum til omkostninger ved kundgørelse af dommen.

Efter at kurator havde tilkendegivet, at T1s konkursbo ikke ønskede at indtræde i sagen og ikke agtede at give møde under sagen, og efter at sagsøgerne havde frafaldet påstand V om straf for overtrædelse af markedsføringsloven i forhold til denne sagsøgte, blev sagen mod T1 udskilt til særskilt behandling, og T1, der var udeblevet fra et retsmøde uden oplyst lovligt forfald, blev den 14. oktober 2005 dømt som udebleven i overensstemmelse med sagsøgernes påstande I-IV.

T2 og T3 har påstået frifindelse.

Sagens behandling ved Sø- og Handelsretten

Sø- og Handelsretten har bl.a. under henvisning til, at sagen angår straf for overtrædelse af markedsføringsloven og af straffelovens § 267 om ærekrænkelse, afslået sagsøgernes begæ-

---

² Henvisningerne er til den tidligere markedsføringslov. De tilsvarende bestemmelser findes i den nugældende lovs § 30, stk. 3 og 6, og § 3.

ring om, at der til brug for sagens pådømmelse foretages afhøring af nærmere angivne parter og vidner ved retten i Barcelona.

Samtidig har retten i medfør af retsplejelovens § 339, stk. 2, stillet spørgsmål til parterne om, hvorvidt sagsøgernes påstande har en sådan bestemtthed og klarhed, at de er egnede til at danne grundlag for sagens behandling og pådømmelse, om, hvorvidt sagsøgerne har fornøden retlig interesse i at påtale det i stævningens påstand I c nævnte citat vedrørende det katalanske retssystem, og om, hvorvidt en straffesag for overtrædelse af straffelovens § 267, der henhører under byret, kan kumuleres med en sag om overtrædelse af markedsføringsloven, som behandles af Sø- og Handelsretten med appel direkte til Højesteret.

Retten har på denne baggrund bestemt, at spørgsmålet om, hvorvidt disse forhold fører til, at sagen må afvises, eller de sagsøgte helt eller delvis må frifindes, udskilles til særskilt behandling under en deldomsforhandling.

Påstande og anbringender under deldomsforhandlingen

Sagsøgernes advokat har påstået sagen fremmet i sin helhed, subsidiært påstået påstand VI henvist til behandling ved de sagsøgtes hjemting. Påstandene indeholder fornøden angivelse af de påtalte forhold, idet det er reglerne om den borgerlige retspleje, der finder anvendelse, men skulle der være behov for en præcisering af påstandene på nogle punkter, begæres sagen udsat med henblik på at give sagsøgerne adgang til at ændre deres påstande i overensstemmelse hermed. Sagsøgerne har retlig interesse i at imødegå, at de skulle have øvet eller søgt at øve usaglig indflydelse på den spanske, herunder catalanske retspleje. De sagsøgtes handlinger må anses foretaget erhvervsmæssigt og er rettet også mod det danske marked. Spørgsmålet om straf for ærekrænkelser har nær sammenhæng med de øvrige påstande i sagen og bør kunne behandles sammen hermed, i hvert fald for så vidt angår spørgsmålet om mortifikation.

De sagsøgtes advokat har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse, og har under henvisning til, at spørgsmålet om det processuelle grundlag for sagens behandling må afgøres på det foreliggende grundlag, protesteret mod, at der gives sagsøgerne adgang til at ændre eller præcisere deres påstande. Sagsøgernes påstande er uklare og ubestemte, og de er

uegnede ikke blot til at danne grundlag for sagens behandling, men tillige til at indgå i en dom.

De almindelige krav til indholdet af en stævning i en borgerlig sag skal i en privat straffesag som den foreliggende suppleres med strafferetsplejens krav til anklageskrifter, jf. retsplejelovens § 834, således at de sagsøgte som tiltalte i en privat straffesag får tilstrækkelig mulighed for at varetage deres forsvar, jf. artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og den hertil knyttede praksis. Det er ikke tilstrækkeligt til at give de sagsøgte mulighed for at varetage deres forsvar, når det f.eks. anføres, at de sagsøgte har overtrådt "markedsføringslovens § 1 og § 2 ... ved at udsende de i bilag 1, 2, 4, 5 og 6 anførte angivelser". Påstanden må således indeholde en nærmere beskrivelse af det forhold, som der rejses tiltale for, med sådan angivelse af tid, sted, udførelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendige for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse. Således må det angives nærmere, hvilket af de forskelligartede gerningsindhold i markedsføringslovens § 3, stk. 1-3, (tidligere § 2, stk. 1-3) de sagsøgte tiltales for at have realiseret, samt hvorfra, hvortil, hvornår, på hvilken måde, og under hvilke omstændigheder i øvrigt hver af de tiltalte har foretaget den beskrevne "udsendelse", og ikke mindst hvilke ytringer i de angivne bilag der nærmere skulle realisere det pågældende gerningsindhold ved at være vildledende, utilbørlige mv. I mangel af sådanne præcise angivelser har de sagsøgte ingen mulighed for at forsvare sig over for den rejste tiltale.

Angivelsen på en dansk hjemmeside af et link til eller en URL på en udenlandsk weblog med ytringer af den ene eller anden art indebærer ikke i sig selv anvendelse af angivelser som nævnt i markedsføringslovens § 3 eller fremsættelse eller udbredelse af sigtelser som nævnt i straffelovens § 267. Sagsøgerne savner endvidere enhver retlig interesse i at få påkendt retmæssigheden af et helt generelt holdt udsagn om det spanske, herunder det katalanske retssystem, som i øvrigt slet ikke er fremsat af de sagsøgte, men derimod af en tredjemand, der slet ikke er sagsøgt under sagen. Markedsføringsloven er territorialt begrænset og finder ikke anvendelse på de handlinger, som søges påtalt under sagen, idet de pågældende handlinger i forhold til de sagsøgte personer hverken kan anses for erhvervsmæssige eller for at være rettet mod, endsige have virkninger på det danske marked. Der er således ikke dansk straffemyndighed, jf. straffelovens §§ 6, 7 og 9.

Sø- og Handelsrettens afgørelse

Straffesager, der påtales af private, behandles i de tilfælde, der er nævnt i retsplejelovens §§ 725-727 og § 990, i første instans eller under anke i strafferetsplejens former. I andre tilfælde må reglerne om den borgerlige retspleje, jf. § 989, suppleres med grundlæggende straffeprocessuelle principper, bl.a. om uskyldsformodning og om tiltaltes adgang til at varetage sit forsvar, jf. artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som gælder her i landet, jf. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 750 af 19. oktober 1998.

Sagsøgernes påstande er opbygget på den måde, at de sagsøgte efter påstand I skal anerkende at have overtrådt markedsføringslovens §§ 1 og 3 (tidligere § 2) ved at have foretaget nogle handlinger, der nærmere opregnes i litra a-e. Til denne opregning af handlinger knytter sig påstandene II – VI, hvorved de sagsøgte påstås pålagt forbud mod de i påstand I nævnte handlinger og dømt til berigtigelse i form af dementi, til at betale en ikke nærmere fastsat erstatning for "tab som følge af, at de sagsøgte har foretaget de i påstand I nævnte handlinger", til straf for overtrædelse af markedsføringslovens § 30, stk. 3, jf. stk. 6, (tidligere § 22, stk. 3, jf. stk. 6) "for ved at have udført de i påstand I nævnte handlinger" at have overtrådt markedsføringslovens § 3 (tidligere § 2), og til straf for overtrædelse af straffelovens § 267 "ved at have udført de i påstand I anførte handlinger", hvoraf "de i påstand I a, b og c nævnte handlinger" samtidig påstås kendt ubeføjede.

Til angivelsen af disse handlinger i påstand I er ikke blot knyttet den i påstand I angivne anerkendelsepåstand, men tillige de i påstand II – VI påståede yderligere retsfølger, herunder straf for overtrædelse af markedsføringsloven og for overtrædelse af straffelovens § 267 ved at have udført de angivne handlinger og erstatning for "tab, som [sagsøgerne] lider som følge heraf". Idet de sagsøgte efter denne opbygning af anklageskriftet på én og samme tid skal forsvare sig over for de i påstand I opregnede handlinger såvel i forhold til de påståede civilretlige følger heraf som i forhold til de påståede strafferetlige følger heraf, må kravene til beskrivelsen af forholdene i påstand I være de samme i forhold til de civilretlige følger som i forhold til de nedlagte påstande om straf.

Det må derfor i det hele kræves, at de handlinger, som er opregnet i påstand I, litra a-e, er beskrevet så præcist, at de sagsøgte (tiltalte) har adgang til at varetage deres forsvar og herunder mulighed for at tage til genmæle over for præcist formulerede beskyldninger, jf.

princippet i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, hvorefter der i et anklageskrift skal findes en sådan angivelse af tid, sted, genstand, udførelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendig for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse af det forhold, for hvilket der er rejst tiltale ved stævningen.

En sådan angivelse findes imidlertid ikke i stævningen.

Således nævnes det i påstand I, litra a, at det pågældende forhold skulle bestå i "at udsende de i bilag 1, 2, 4, 5 og 6 anførte angivelser", uden at det nærmere angives, hvilke af de mange forskellige udsagn i de enkelte bilag der må anses for at være i strid med god markedsføringskik eller vildledende og i givet fald på hvilken måde, herunder under hvilket stykke af markedsføringslovens § 3, og dermed under hvilket af de forskelligartede gerningsindhold i denne bestemmelse forholdet nærmere skal henføres (påstand I). Det angives heller ikke, hvilke af de nævnte udsagn som nærmere skal anses for urigtige eller vildledende og derfor skal forbydes (påstand II), som påfører eller er egnede til at påføre sagsøgerne tab "som følge af handlingerne nævnt i påstand I" (påstand 3), eller som skal medføre strafansvar efter markedsføringslovens § 30, stk. 3, og efter straffelovens § 267.

Der savnes også fuldstændigt en angivelse af, på hvilket grundlag hver enkelt af de sagsøgte/tiltalte må anses for ansvarlig for hver enkelt af de handlinger, som skal medføre de påståede retsfølger, herunder straf. Det er således ikke muligt ud fra anklageskriftet at se, på hvilken måde de sagsøgte hver for sig skulle have foretaget markedsføring i markedsføringslovens forstand, jf. lovens §§ 1-2, endsige hvordan forholdet er mellem de sagsøgte/tiltalte enkeltpersoners handlinger, sammenholdt med T1s ansvar herfor.

De samme betragtninger gælder med hensyn til angivelserne i påstand I b, I c og I e, idet der fuldstændigt savnes en angivelse af, hvori de strafbare, henholdsvis erstatningspådragende forhold består.

Ligeledes henstår det efter påstandenes udformning som uklart, på hvilken måde hver enkelt af de sagsøgte nærmere skulle være ansvarlig til straf og erstatning for tredjemænds udsagn på spanske weblogs ved, at der er "refereret" hertil på hjemmesiden T1.dk. Hertil kommer, at sagsøgerne, blot fordi de måtte have hjemsted i Barcelona, ikke i sig selv har retlig interesse i at påtale generelt holdte udsagn om det spanske, herunder det katalanske retssystem, ligesom sagsøgerne i denne private straffesag ikke har tilvejebragt oplysninger, der gør det muligt at fastslå, om den påståede strafforfølgning vil stride mod det almindeligt an-

erkendte princip om forbud mod dobbelt strafforfølgning, som har fundet udtryk i en række konventioner, herunder konventionen fra 1987 mellem Medlemsstaterne af de Europæiske Fællesskaber om forbud mod dobbelt strafforfølgning, og i straffelovens § 10 a.

De hensyn, som de nævnte regler og principper om udformningen af anklageskrifter skal beskytte, ville blive tilsidesat, såfremt der blev givet udsættelse med sagen, for at anklageskriftet kunne blive rettet til med henblik på at "lappe på" de nævnte mangler. Det samme ville være tilfældet, såfremt sagen blot blev afvist, idet der da principielt ikke ville være noget til hinder for at anlægge den på ny med korrekt udformet anklageskrift (stævning).

I overensstemmelse med fast praksis vedrørende princippet i retsplejelovens § 834 skal de sagsøgte herefter allerede af disse grunde frifindes og sagsøgerne pålægges at betale dem sagsomkostninger som nævnt nedenfor til dækning af deres udgift til advokat.

THI KENDES FOR RET

T2 og T3 frifindes.

Chupa Chups S.A. og Chupa Chups S.A. som mandatar for Xavier Bernat skal inden 14 dage i sagsomkostninger betale 20.000 kr. til T2 og 20.000 kr. til T3.

Aksel Gybel

Michael B. Elmer
(retsformand)

Hans Jørgen Nielsen

(Sign.)

_____
**Udskriftens rigtighed bekræftes
P.j.v. Sø- og Handelsretten, den**